ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-241

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	£ 2
Ἑξάμηνος	» 200	Ἑξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ'
ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
3
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.10'—Δύσις 7.48'
Ὑακίνθου μάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.2, ἐλ. 18.6
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.8

ΜΕΤΑ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΝ

Παρὰ πάντων ἀνωμολογήθη ἡ ὑψίστη σημασία τῆς ἀνὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα περιοδείας τοῦ Βασιλέως καὶ πάντοθεν ἐξεφράσθη ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ περιοδεία αὕτη θ' ἀποβῇ καρποφόρος καὶ διὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα ἰδιαιτέρως καὶ διὰ τὸ Κράτος γενικώτερον.

Πράγματι, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν προσάρτησιν τῶν Βορείων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, διὰ πρώτην φορὰν ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας περιώδευσεν αὐτὰς διὰ νὰ τὰς γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν πληθυσμόν των, διὰ ν' ἀντιληφθῇ τὰς ἀνάγκας του, ν' ἀκούσῃ τὰ παράπονά του, τὰ αἰτήματά του. Μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ἐπηκολούθησε ραγδαίως ὁ παγκόσμιος, ὁ ὁποῖος κατέστησε τὴν Βόρειον Ἑλλάδα πεδίον μαχῶν καὶ περιεδίνησε τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον εἰς τὸν ὀλέθριον στρόβιλον τοῦ διχασμοῦ. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν καὶ τὸν ἐποικισμὸν τῶν προσφύγων, ἡ Βόρειος Ἑλλὰς εἶδε καὶ ἤκουσε πολλάκις προεκλογικὰς συνήθως ἐπαγγελίας τῶν διαφόρων πολιτικῶν Ἀρχηγῶν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ πρότερον ἡ ὁριστικὴ λύσις τοῦ μακροῦ Ἑλληνικοῦ δράματος διὰ τῆς παλινορθώσεως τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας, διὰ νὰ ἴδουν τῆς Βορείου Ἑλλάδος οἱ πληθυσμοὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἐγγυητὴν καὶ ἀντιλήπτορα τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του. Ἐπεσκέφθη τὴν Δυτικὴν Θράκην, τὴν Ἀνατολικὴν, τὴν Κεντρώαν καὶ τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, μέχρι καὶ τῶν μεθοριακῶν τῆς τελευταίας φυλακίων. Ἐπεκοινώνησε μὲ τὰς κατὰ τόπους πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς. Ἐπεκοινώνησε, πρὸ πάντων, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ. Συνωμίλησε μὲ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ ἐργοστάσια, ἤκουσε τοὺς χωρικούς, ἐγνώρισε, τέλος ἐξ αὐτοψίας αὐτὴν τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ τὸν λαόν της καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του ἐμπλεως προσωπικῶν ἐντυπώσεων, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα ἐδέχθη ἀπὸ χειρας λαϊκάς. Δὲν βλέπομεν, ὅμως, μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς νὰ ἐκδηλοῦται κοιμμία συνέπεια τῆς πολυτιμοτάτης αὐτῆς βασιλικῆς περιοδείας. Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκας ἀπείρους καὶ ποτὲ ἕως τώρα δὲν ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κρατικῆς μερίμνης καὶ προσοχῆς. Πλέον ἡ ἄπαξ εὐσυνείδητοι Γενικοὶ Διοικηταί, ἐπὶ τούτῳ ἐρχόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας, διεξετραγώδησαν πρὸς τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις τὴν ἀνάγκην μιᾶς στοργικωτέρας καὶ σθεναρωτέρας πολιτικῆς διὰ τὸ εὐπαθὲς τοῦτο τμῆμα τῆς χώρας. Καὶ αἱ διοικητικαὶ, ἐκπαιδευτικαὶ καὶ παντοῖαι ἄλλαι ἐλλείψεις τῆς κρατικῆς ἐμφανίσεως εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἐπανειλημμένως τονισθεῖσαι, εἶνε τόσον γνωσταί, ὥστε οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως ἐκ τῆς περιοδείας του, τὸ Κράτος θὰ ἐπελαμβάνετο, ἄνευ χρονοτριβῆς, τῆς ἐπανορθώσεως τῆς μέχρι τοῦδε ἀσυγχωρήτου ὀλιγωρίας του εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Εὐθὺς ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, νομίζομεν, ὅτι ἡ πρώτη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ συνεργασία του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξητάσθησαν, εἰς γενικὰς γραμμὰς, τὰ πορίσματα τῆς ἐπισκέψεως, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὡς συνέχειαν μίαν, ἢ καὶ πλείονας εἰδικὰς συσκέψεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, συγκαλουμένων ὅπως μετάσχουν αὐτῶν καὶ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν. Καὶ ὑπὸ τὴν πρόσφατον, τὴν ζωντανήν, τὴν παλλομένην ἐντύπωσιν ἐκ τῆς βασιλικῆς περιοδείας, θὰ ἔπρεπε νὰ τεθοῦν αἱ στερεαὶ βάσεις μιᾶς συστηματικῆς καὶ συνεχοῦς νέας κρατικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς βορείους ἑλληνικὰς ἐπαρχίας — πολιτικὴς ἀνταποκρινομένης πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην.

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι τίποτε δὲν διορθώνεται ὡς ἐκ θαύματος καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ. Γνωρίζομεν, ὅτι εἶνε εὐκολώτερον νὰ διαπιστοῦται, ὅτι πρέπει εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Θράκην νὰ στέλλωνται νὰ θητεύσουν οἱ ἀριστεῖς τῶν διαφόρων κρατικῶν κλάδων παρὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἀποστολή. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται εἶνε νὰ γίνῃ μίαν ἀποφασιστικὴ καὶ γενναία ἀρχή, συμπληρουμένου βαθμηδὸν τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου. Καὶ ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ χωρὶς ἀναβολὰς, χωρὶς χρονοτριβήν.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην προσεφέρθησαν εἰς τὸν Βασιλέα χρυσαῖ κλεῖδες τοῦ μεγάρου τοῦ Διοικητηρίου, συμβολικαὶ τῆς εἰς αὐτὸν δωρεᾶς του. Ἡ συμβολικὴ αὐτὴ πρᾶξις θὰ ἔπρεπε νὰ προσλάβῃ θετικὸν περιεχόμενον. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατρίβῃ εἰς αὐτὴν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα κατ' ἔτος. Ἡ ἐκεῖ παρουσία του θὰ ἐκέντριζε τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς εἰς τὴν πρέπουσαν δρᾶσιν, θὰ ἡνάγκαζε τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπιλαμβάνεται ἀμεσώτατα τῶν βορειολληνικῶν προβλημάτων καὶ θὰ ἦτο μία ἐγγύησις διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς προσφάτως πραγματοποιηθείσης πρώτης βασιλικῆς ἐπισκέψεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀπομείνῃ ἄνευ ἀμέσου καὶ θετικοῦ ἀποτελέσματος.

Παλαιοὶ πολιτισμοί

Ἀνακαλύψεις εἰς τὸ Κινεζικὸν Τουρκεστὰν

Τέχναι καὶ γλῶσσαι

Τὸ Κινεζικὸν Τουρκεστὰν (ἄλλως Σὶν—Κιάνγκ) εὑρίσκεται σήμερον ἐν παρακμῇ. Ἐγνώρισεν ὅμως ἀπὸ τοῦ 5ου μέχρι τοῦ 10ου αἰῶνος περίοδον ἀνθήσεως καὶ ἀκμῆς. Ἡ Κούτσα, τὸ Καρσχὰρ καὶ τὸ Τουφὰν, ἦσαν τότε πρωτεύουσαι μικρῶν ἀνεξαρτήτων βασιλείων, τὰ ὁποῖα διέσχιζεν ἡ περίφημος ὁδὸς τῆς μετάξης καὶ ἐπλούτιζε τὸ ζωηρὸν ἐμπόριον. Διὰ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας ὁ μεσογειακὸς καὶ ἰδικὸς κόσμος ἐπεκοινώνει μὲ τὴν Κίναν καὶ δι' αὐτῆς ὁ βουδδισμὸς εἰσεχώρησε εἰς τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' ἡ εἰσβολὴ τῶν Οὐϊγούρων καὶ ἄλλων ταταρικῶν ὁρδῶν, ἐπέφερε ἀπὸ τοῦ 11ου αἰῶνος ἄμεσον κατάπτωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπετάχυναν αἱ ἀμμοθύελλαι.

Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐθεωρεῖτο διὰ παντὸς χαμένος ὅταν ἀίφνης ἡ προσοχὴ τῶν ἐπιστημόνων ἐστράπρὸς τὸ κινεζικὸν ιουρκεστὰν. Περὶ τὸ 1900 Ἰνδοὶ ὁδηγοὶ καμηλων εἶχον φέρει μεθ' ἑαυτῶν χειρόγραφα γραμμένα εἰς ἀγνώστους καὶ ἀκατανοήτους γλώσσας. Ἀμέσως ὠργανώθησαν γερμανικαί, γαλλικαί, ρωσσικαὶ καὶ ἰαπωνικαὶ ἀποστολαὶ διὰ νὰ διεξαγάγουν ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας εἰς τὴν χώραν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γκρύνβεντελ καὶ τοῦ φὸν ντὲ Κὸκ, τέσσαρες γερμανικαὶ ἀποστολαί ἔκαμαν σημαντικωτάτας ἀνακαλύψεις εἰς τὸ Τουφὰν ἀπὸ τοῦ 1902 μέχρι τοῦ 1914. Ἀφ' ἑτέρου, ὁ σὲρ Ἀ. Στάϊν ἐπεχείρησε τρία ταξίδια. Ἀλλὰ καὶ οἱ Γάλλοι δὲν ὑστέρησαν, ἢ δὲ ἀποστολὴ Πελλιὸ (1906—1908) ἔσχε τὴν τύχην νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἓν ἐκ τῶν σπηλαίων τῶν χιλίων Βουδδῶν, παρὰ τὸ Τουενχουὰνγκ καὶ νὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτῷ ἑκατοντάδας ζωγραφιῶν καὶ χιλιάδας χειρογράφων.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐπίσης τοῦ Σβὲν Χέντιν (1927—1929) ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τέλος ὁ κ. Ἀκκέϊ, ὁ ὁποῖος συνώδευε τὴν ἀποστολὴν Σιτροὲν, ἀνεῦρεν εἰς τὰ βουδδικὰ ἐρείπια τοῦ Κιλζὶτ ποσότητα χειρογράφων, τὰ ὁποῖα χάρις εἰς τὴν ξηρότητα τοῦ κλίματος διατηροῦνται ἄριστα.

Ἂν τὰ ζωγραφικὰ καὶ γλυπτικὰ ἔργα ἐβοήθησαν τὴν ἐπιστήμην ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἑλληνοβουδδικῆς τέχνης τῆς Γανδάρας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν, τὰ χειρόγραφα ἐπεφύλαξαν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχον τὴν ἀνάγνωσίν των, ἀκόμη μεγαλυτέρας ἐκπλήξεις. Εἶνε συντεταγμένα εἰς πολλὰς γλώσσας, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλαι μὲν εἶνε γνωσταὶ ἀπὸ μακροῦ, ὅπως ἡ σανσκριτική, ἡ σινική, ἡ συριακή, ἄλλαι δὲ ἐξέρχονται ἐκ τῆς λήθης διὰ πρώτην φοράν. Μεταξὺ αὐτῶν, ὁ Φ. Μύλλερ καὶ ὁ Γκωτὶ ἀνεκάλυψαν δύο ἰρανικὰς διαλέκτους: τὴν σασκιήν, ἡ ὁποία ὡμιλεῖτο εἰς τὰς μεσημβρινὰς ὁάσεις παρὰ τὸ Χοτὰν καὶ τὴν σογδιακήν, γλῶσσαν πολιτισμοῦ ἡ ὁποία μετεφέρθη ὑπὸ τῶν ἐμπόρων μέχρι τοῦ Μεγάλου Τείχους. Ἡ χρησιμοποίησις ἑνὸς ἰνδικοῦ ἀλφαβήτου, τοῦ μπραχμί, καὶ ἡ ἀνεύρεσις κειμένων μεταφρασμένων ἐκ τῆς σανσκριτικῆς δηυκόλυναν τὴν ἀνάγνωσιν δύο ἄλλων γλωσσῶν, τὰς ὁποίας οἱ κ. κ. Ζίγκ καὶ Ζίγκλινγκ ἐβάπτισαν τοχαρικὴν Α καὶ Β εἰς ἀνάμνησιν τῶν Τοχάρων τοῦ Ἕλληνος γεωγράφου Στράβωνος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦτο μόνον εἰς τὴν πρώτην διάλεκτον ἀρμόζει, διότι οἱ κ. κ. Συλβαὶν Λεβὶ καὶ Μεγιὲ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ δευτέρα ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσημος, φιλοσοφικὴ καὶ θρησκευτικὴ γλῶσσα τῆς Κούτσας, ἤτοι ἡ κουτσική.

Αἱ δύο αὐταὶ γλῶσσαι ἀποτελοῦν αὐτόνομον ὁμάδα τῆς ἰνδοευρωπαϊκῆς γλωσσικῆς ὁμοφυλίας, ἡ ὁποία ηὐρύνθη ἔτι μᾶλλον ὅταν ἀνευρέθη ἡ χιττιτικὴ εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἕκτοτε αἱ ἐπικρατοῦσαι περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν διαλέκτων ἀντιλήψεις ἀνεθεωρήθησαν, σήμερον δὲ παραδέχονται ὅτι αἱ περιφερειακαὶ ἢ περιθωριακαὶ γλῶσσαι ἀπεσπάσθησαν πρῶτον ἀπὸ τὴν κοινὴν ἰνδοευρωπαϊκὴν καὶ ὅτι ἑπομένως διατηροῦν ἀρχαϊκώτερον τύπον ἀπὸ τὰς κεντρικὰς γλώσσας. Ἡ συγκριτικὴ γραμματικὴ καὶ Ἱστορία τῶν θρησκευμάτων μέλλουν νὰ ὠφεληθοῦν μεγάλως ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων. Διότι αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς, ἐκτὸς διαφόρων ἰατρικῶν καὶ θεατρικῶν κειμένων καὶ πλῆθος θρησκευτικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸν νεστοριανισμόν, τὸν μανιχαϊσμὸν καὶ τὸν βουδδισμόν.

Τέχνη καὶ Ζωή

Ἡ Ἀγγλικὴ φιλολογία

Οἱ πιστοὶ ἐρασταί

Ἕνας ἀπὸ τοὺς συγχρόνους Ἄγγλους συγγραφεῖς ποὺ ἐξακολουθεῖ σταθερὰ νὰ προσελκύῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μεγάλου κοινοῦ εἶνε ὁ Μπέρσφορντ. Εἶνε τώρα περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι πέντε χρόνια ποὺ γράφει καὶ δημοσιεύει ἐκτικὰ ἔνα ρομάντζο κάθε χρόνο καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ὑστέρησε τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Βρίσκει πάντα νὰ πῇ κάτι καινούργιο ὁ Μπέρσφορντ καὶ ταὐτόχρονα κατορθώνει νὰ ὑπάρχῃ μέσα σὲ ὅλα τὰ ἔργα του μιὰ βαθειὰ ἐσωτερικὴ συνοχή.

Τὰ χρόνια ποὺ περνοῦν δὲν μεταβάλλουν τὶς ἰδέες του γιὰ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς ζωῆς. Τοὐναντίον φαίνεται σὰν νὰ πλουτίζουν τὸ πνεῦμα του καὶ νὰ αὐξάνουν τὴν πεῖρα του. Καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ βασικὰ ζητήματα, ἕνα ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἐμφανίζονται κάθε ἡμέρα στὸ πέρασμα τῆς ζωῆς, εἶνε καὶ τὸ ἀγαπημένο θέμα τοῦ συγγραφέως, ὁ ἀγῶνας τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει μιὰ ξεχωριστὴ ἀτομικότητα καὶ βρίσκεται πάντα ἀντιμέτωπος στὸ πλῆθος, ἡ σύγκρουση τοῦ ἀτόμου μὲ τὸ πλῆθος. Γιατὶ καθὼς φαίνεται εἶνε μοιραία καὶ ἀναπόφευκτη ἡ σύγκρουση κάθε ἀτομικότητος μὲ τὸ πλῆθος.

Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ὁ Μπέρσφορντ ἐθεωρεῖτο ὡς συγγραφεὺς πολὺ τολμηρός. Δὲν ἔγραφε ποτέ του σεξουαλιστικὰ ἢ κοινωνικοεπαναστατικὰ ρομάντζα. Ἀλλ' ἐθεωρεῖτο τολμηρὸς γιατὶ πάντα σὲ κάθε σύγκρουση ἑνὸς ἀτόμου μὲ τὸ σύνολο, ὁ συγγραφεὺς ἐποτιμοῦσε τὶς πιὸ βίαιες λύσεις, ἐκεῖνες τὶς λύσεις ποὺ ταιριάζουν στὸ πιὸ τολμηρὸ καὶ τὸ πιὸ ἀνεξάρτητο πνεῦμα. Ἦταν δηλαδὴ τολμηρός, γιατὶ ἀγαποῦσε τὴν ἐλευθερία καὶ ἐπαιρνε πάντα στάση ἀντίθετη στὴν κοινωνικὴ ὑποκρισία ποὺ ἐκυριαρχοῦσε τότε στὴν Ἀγγλία καὶ ἴσως καὶ σήμερα ἀκόμη νὰ μὴν ἔχῃ χάσει ἐντελῶς τὴ δύναμή της. Γιατὶ ἡ ὑποκρισία στὴν Ἀγγλία εἶνε πάντα μιὰ κοινωνικὴ δύναμη, ἕνα στοιχεῖο βαθὺ τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος.

Στὴν Ἀγγλία καὶ ἰδιαιτέρως στὴν προπολεμικὴ Ἀγγλία δὲν ἦταν ἀρκετὸ νὰ ζῇ κανεὶς σύμφωνα μὲ τὶς ἰδέες του καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ μὴν ἐνοχλῇ τὸν πλησίον του, διὰ νὰ εἶνε κοινωνικῶς ἐν τάξει. Πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ ἀντιλαμβάνεται ποιὲς εἶνε οἱ ἀπόψεις τῶν ἄλλων καὶ νὰ δείχνῃ, ἔστω καὶ μόνο στὸ φανερὸ, μόνο γιὰ τὰ μάτια, ὅτι φροντίζει νὰ συμμορφώνεται μὲ τὶς ἀπόψεις τῶν ἄλλων. Αὐτὴ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν προσαρμογὴ τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ πλῆθος, εἶνε ποὺ συγχωρεῖ ὅλες τὶς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὸ ἄτομο καὶ στὸ πλῆθος.

Ὅποιος δὲν δείχνει στὸ φανερὸ αὐτὴ τὴν προσπάθεια τῆς προσαρμογῆς αὐτὸς κάνει τὴν ἐντύπωση ἐχθροῦ καὶ τὸ πλῆθος τότε στρέφεται ἐναντίον του. Ἡ κοινωνία καὶ μάλιστα ἡ ἀγγλική, φαίνεται σὰ νὰ μὴν ἀνέχεται καθόλου στοιχεῖα ξένα καὶ διαφορετικὰ ἀπὸ τὸ σύνολο μέσα στοὺς κόλπους της. Σπεύδει ἀμέσως νὰ τὰ ἀπομακρύνῃ εὐθὺς μόλις συμβῇ νὰ τὰ ἀντιληφθῇ. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀνοχή, καμμιὰ «τολεράνς» μέσα στὴν ἀγγλικὴ κοινότητα. Ἡ προσαρμογὴ ἢ μάχη. Κι' ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ «πρενσίπ» στηρίζεται ἄλλως τε ὅλο τὸ ἀγγλικὸ κοινωνικὸ οἰκοδόμημα, ἀπ' αὐτὸ προέρχεται καὶ ὅλη ἡ διάσταση τῶν «κονφορμίστ» καὶ τῶν «νὸν-κομφορμίστ» ποὺ εἶνε ἔνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους ἀγῶνες μέσα στὰ χρονικὰ τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ περίεργα, ἴσως δὲ νὰ εἶνε καὶ τὸ πιὸ σοβαρὸ ἀπ' ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Μπέρσφορντ εἶνε ἡ «Ταπεταρία». Ὁ ἥρως τοῦ ἔργου, ὅταν ἦταν μικρὸ παιδί, ἔβλεπε μὲ ἐξαιρετικὴ περιέργεια καὶ μὲ πολλὴ προσοχὴ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς τάπητος, ποὺ τὸ σχέδιό του παρίστανε τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, νὰ σταματᾷ τὸν Ἥλιο. Λοιπὸν ὕστερα σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν κυριαρχημένος ἀπ' αὐτὸ τὸ σχέδιο. Κάθε νῆμα, κάθε κλωστή, κάθε χρῶμα, κάθε μεταβολὴ καὶ ἀντίθεση χρώματος, ἔπαιρναν μιὰ ἰδιαίτερη σημασία στὸ πνεῦμα του. Ἀπ' αὐτὸ τὸ σχέδιο τοῦ τάπητος ἔπαιρναν ξεχωριστὸ χρῶμα καὶ ξεχωριστὸ νόημα τὸ καθένα ἀπ' τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του. Καὶ στὸ τέλος φανερώνεται πὼς ὅλη ἡ ζωὴ μπορεῖ νὰ κυριαρχηθῇ ἀπὸ μιὰ πλανερὴ φαντασία ἢ μιὰ ὀφθαλμαπάτη, ἢ ἕνα ὄνειρο.

Τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ Μπέρσφορντ «Οἱ πιστοὶ ἐρασταὶ», δὲν παρουσιάζει ἐκ πρώτης ὄψεως τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ, φαίνεται μάλιστα σὰν μιὰ ἱστορία πολὺ συνεθισμένη, μιὰ ἐρωτικὴ Ἱστορία ἀπ' αὐτὲς ποὺ συμβαίνουν κάθε μέρα στὴ ζωή. Ὁ νεαρὸς Μπράϊαν, δέκα ἑπτὰ χρονῶν περνᾶ τὶς διακοπές του στὸ Κόρνουολ καὶ ἐκεῖ συναντᾶται μὲ μιὰ κοπέλλα μόλις δώδεκα χρονῶν, κόρη ἑνὸς συνταγματάρχη, πλουσίου γαιοκτήμονα τῆς περιοχῆς. Ὁ τρόπος ποὺ γίνεται αὐτὴ ἡ συνάντηση εἶνε παράξενος. Ὁ Μπράϊαν πηγαίνει περίπατο μὲ μιὰ νόστιμη χωριατοπούλα κρατώντας την ἀπὸ τὴ μέση κι' ὁ συνταγματάρχης τοῦ ρίχνει αὐστηρὲς ματιὲς γεμᾶτες περιφρόνηση. Ἀλλ' ἡ κόρη του τὸν κυττάζει μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο βλέμμα ὁ νεαρὸς καταλαβαίνει, ὅτι θ' ἀλλάξῃ τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς του.

Ὁ νέος εἶνε φτωχὸς καὶ ἀπὸ κατώτερη κοινωνικὴ τάξη ἐνῷ ἡ κόρη τοῦ συνταγματάρχου εἶνε πλούσια καὶ ἀριστοκράτις. Γιὰ νὰ γίνῃ ἄξιός της ὁ Μπράϊαν ἀποφασίζει λοιπὸν νὰ πλουτίσῃ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου εὔκολο. Ἐν τούτοις, ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες, κατορθώνει νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη ἑνὸς βιομηχάνου κι' αὐτὸς τὸν σπρώχνει στὴν ἐπιτυχία. Τότε ἀρχίζει κι' ὁ μέγας πόλεμος. Ὁ νέος Μπράϊαν εἶνε εἰρηνιστής, ἡ ὡραία κόρη τοῦ συνταγματάρχου ἔχει κι' αὐτὴ μέσα της βαθειὰ τὸ εἰρηνιστικὸ ἰδεῶδες, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ προσαρμοσθοῦν αὐτοὶ οἱ δυὸ ἄνθρωποι στὴν πραγματικότητα τοῦ πολέμου;

Ὁ Μπράϊαν ἀρνεῖται νὰ προσαρμοσθῇ, παίρνει αὐτὴ τὴν ἐπικίνδυνη θέση καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι τὸν φυλακίζουν. Ἀλλ' ὁ πόλεμος εἶνε μιὰ κατάσταση τραγικὴ καὶ πολυσύνθετη ποὺ δὲν ἀφίνει κανένα ἐντελῶς ἀθικτο. Μέσα στὴν οἰκογένεια τοῦ συνταγματάρχου, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἄλλη ἀγγλικὴ οἰκογένεια, ἐπικρατεῖ βαθειὰ ἀναστάτωση. Ἕνας γυιός του τραυματίζεται στὸν πόλεμο, ἡ κόρη δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ πατέρα της καὶ τῶν ἀδελφῶν της καὶ πηγαίνει ν' ἀνταμώσῃ τὸν Μπράϊαν ποὺ εἶνε πάντα στὴ φυλακή.

Ἀπὸ τὴ μεγάλη κοινωνικὴ διαταραχὴ ποὺ ἔφερε ὁ μέγας πόλεμος μέσα στὸν ἀγγλικὸ κόσμο καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἰδεολογικοὺς ἀγῶνες, φανεροὺς καὶ κρυφούς, θλιβεροὺς ἢ καὶ ἀσήμαντους ἀκόμα, τοὺς περιγράφει μὲ λεπτὴν ἀναλυτικὴ τέχνη ὁ συγγραφεύς. Καὶ τονίζει ὅτι σ' ἕναν ἰσορροπημένο κόσμο, ὁσοδήποτε μεγάλη κι' ἂν εἶνε ἡ ταραχὴ ποὺ ἦρθε, ἡ ζωὴ στὸ τέλος ἀπαιτεῖ πάντα τὰ δικαιώματά της. Ὁ γέρω συνταγματάρχης ὑποχωρεῖ στὸ τέλος καὶ παραδέχεται νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ κόρη του τὸν Μπράϊαν.

Ἕνα παράξενο στοιχεῖο μέσα σ' αὐτὸ τὸ ρομάντσο, στοιχεῖο ἐντελῶς καινούργιο, ποὺ πρώτη φορὰ εἰσάγει τώρα ὁ συγγραφεύς, εἶνε ἡ τηλεπάθεια στὸν ἔρωτα. Μέσα σὲ ὅλη τὴν ταραχὴ οἱ δυὸ νέοι βρίσκονται διαρκῶς μακρυὰ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, περνᾶνε δυὸ ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴ μιὰ συνάντηση ὡς τὴν ἄλλη καὶ ὅμως ζοῦνε αὐτοὶ οἱ δυὸ νέοι σὰ νὰ εἶνε διαρκῶς μαζί, ζοῦνε σὰ νὰ εἶνε ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλο μέρα καὶ νύχτα. Αὐτοὶ εἶνε οἱ «πιστοὶ ἐρασταί».

SEP

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν «Ἄρης».

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Διεπιστώσαμεν χθὲς τὴν ὕπαρξιν οἰνικῆς κρίσεως, ἢ ἀκριβέστερον δι' ἐπισήμων ἀριθμῶν καὶ δεδομένων ἀπεδείξαμεν τὴν κρίσιν τῆς οἰνοπαραγωγῆς τὴν ὁποίαν ἡ κοινὴ γνώμη, πρὸ παντὸς δὲ οἱ ἀμπελουργοί, βαθύτατα αἰσθάνονται. Σήμερον πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ὁ τρόπος τῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ τῆς θεραπείας τῆς κρίσεως.

Δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ κράτους, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς οἰνικῆς κρίσεως. Τὸ Κράτος, μολονότι πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ἐπεστήθη ἡ προσοχή του ἐπὶ τῆς δημιουργουμένης καταστάσεως, ἐφάνη καὶ φαίνεται μέχρι σήμερον διστακτικὸν. Δὲν ὑπάρχει ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἐπίσημος ἀποκρυσταλλωμένη ἄποψις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰνικῆς κρίσεως. Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἀμπελουργῶν. Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ἀμπελοκτημόνων καὶ αἱ μετ' αὐτοῦ συμπρατουσαι ὀργανώσεις Ἀττικοβοιωτίας, Λευκάδος, Θήρας, Κρήτης, Σάμου καὶ Χαλκίδος, ἔχουν ὑπ' ὄψει των συγκεκριμένον καὶ συνεπὲς σχέδιον. Τὰ συμπεράσματά των καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα προτείνουν, ἔχουν διατυπωθῆ εἰς νομοσχέδιον ὑποβληθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸ διετίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ ληφθῆ ἀκόμη οἱα

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ὁ Ρωμαῖος.
ΑΝΤΩΝΙΟΝ. Ὁ σφαγέας Μάρ-Μπούρ.
ΑΥΛΗ. (Ἰουλιανοῦ - Πατησίων). «Ο Κωνσταντῖνος».
ΑΥΛΗ. (Ἀκαδημίας). «Οἱ κυρίες μὲ τὰ κόκκινα καπελλάκια».
ΚΑΙΣΑΡ. (Κοσμογονῆς). «Ο κύριος μὲ τὴν ἀγκαλιά».
ΚΑΛΛΙΟΠΗ. (Πάνω Λιόσια - Ἰστορικά). «Ο Ἀνθρωπος».
ΜΑΡΙΝΑ. (Πατησίων). «Ἐλληνομάνα».
ΜΑΝΤΡΑ. ΑΤΤΙΚ (Δάφνη). Ὁν πορνόν».
ΠΕΡΟΚΕ. «Ἀνάβασις μου».
ΠΕΡΟΚΕ. «Ἐκδίκησις μου».
ΣΑΜΑΡΙΤΑΝ. Ἡ Βασιλίσσα.
Κινηματογράφοι.

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μυστικὸς Πράκτωρ».
ΟΠΑΝ. «Χρόνος φόβου καὶ ἀγάπης».
ΑΘΗΝΑ. Ἡ ἀκρωβολία».
ΑΜΑΛΙΑΣ. «Ἀνάθεμα».
ΑΜΚΑΣ. «Κλοῦβιος».
ΑΡΕΩΣ. «Ἀνάθεμα».
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ἐλένη ἐναντίον Ἑλλάδος».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἐλένη ἐναντίον Ἑλλάδος».
ΓΚΡΟΥΚ. «Ρόδον τοῦ μουσικοῦ».
ΔΑΝΑΗ. «Ἀγαπᾶτε μέ, κυρία».
ΔΙΑΝΑ (Ἡλιούπολις). «Ἀκοῦ Ἀνθρῶπε».
ΕΛΠΙΣ. «Ἀπολεσθεῖσα ἀγάπη».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀγάπη».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀγάπη».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀγάπη».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Μυστικὸς Πράκτωρ».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἡ μεγαλόκαρδη».
ΚΥΡΕΝΗ. «Ἐκεῖ ποὺ κερνοῦν».
ΛΑΙΤΟΣ. «Ἀφροκαστανή».
ΛΑΛΑΚΗ. «Ἀφροκαστανή».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἐτσι κερνᾶνε τὴν ζωή».
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ (Κηφισιᾶς). «Ἐν γένει».
ΜΥΣΟΠΟΛΙΤΑΝ. «Θαυμαστὸς κόσμος».
ΝΙΚΗ. «Ἐκεῖ ποὺ κερνοῦν».
ΠΑΛΛΑΣ (Πατησίων). Φαντάζομαι».
ΠΑΛΛΑΣ (Ἀθηνῶν). «Ἡ Ρωμαία».
ΠΑΛΛΗΝΙΑ. «Κόμης Ὀμπλιναδόπολις».
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. «Ἡ κόρη ἀνάμεσα».
ΡΙΤΖ. «Ὑπολειπόν ἀλκυόνες».
ΡΟΥΑΓΙΑΛ. «Ἀνάθεμα».
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ. «Ἀνάθεμα».
ΣΟΦΙΑ. «Ἐκεῖνος».
ΤΑΝΑΓΡΑ. «Ἀνάθεμα».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἀνάθεμα».
ΦΩΚΑΙΑ. «Ἀνάθεμα».

Ἐπιμελητὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Ὁδὸς Ἀγ. Παρασκευῆς 12 (Καλλιθέα)

Θεὸς σόστι δεύτερον ὁ Οὐτνοι κα τὰ τόν ἐπίστοι τοῦ ἔχουν ἄλλοι σκεὼς καὶ ἀτυκείμενα φορολογήσεις ἀφόρητοι ἀπὸ τὸν ἀνεξέλεγκτο ὀχρόφορος τοῦ κατακλυζοῦν τὴν πτωχοκρατουμένη Φωκίδα σποβιβασμένοι τὸν ἀνεξέλεγκτο ἀπὸ τὸν ἀπόλυτον ἀνεξέλεγκτον τῶν ἀπόλυτον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ Κ. Τ. Ε. ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟ-ΑΙΘΙΟΠΙΚΟΥ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ο ΝΤΕ ΒΑΛΕΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΝΕΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ. Τ. Ε. ἤρχισε τὴν 10.15′ ἀκριβῶς. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστραλίας κ. Μπριοὺς, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι αἱ κυρώσεις πρέπει ν' ἀρθοῦν ἐφ' ὅσον σήμερον δὲν ἔχουν πλέον κανένα σκοπόν. Περαιτέρω ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ Καταστατικὸν τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Σεπτεμβρίου, προσθέσας ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἔπταιεν ἂν καλῶς ἐφηρμόζετο.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐρουγουάης ἐτόνισεν, ὅτι αἱ κυρώσεις πρέπει ν' ἀρθοῦν, προσθέσας ὅτι ἡ χώρα του θὰ ὑποστηρίξῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ἥτις θὰ ἔτεινεν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ Σύμφωνον ἀποτελεσματικώτερον.

Ὁ Δανὸς ἀντιπρόσωπος κ. Μοὺντς ἐζήτησε: α΄) ὅπως ἐγκατασταθῇ σταθερὰ νομισματικὴ βάσις, β΄) ὅπως αἱ ὑφιστάμεναι συμφωνίαι τροποποιηθοῦν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν, καὶ γ΄) ὅπως δημιουργηθῇ αἴσθημα ἀσφαλείας εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς.

«Τὰ τρία ταῦτα ζητήματα — εἶπε — πρέπει νὰ λυθοῦν ὑπὸ τῆς Κ. Τ. Ε. ὅπως καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ κανονικαὶ οἰκονομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν».

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλβετίας κ. Μότται ὡμίλησεν ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τῶν κυρώσεων.

«Ἡ Κ. Τ. Ε. — εἶπεν — ὑπέστη μίαν ἀποτυχίαν. Ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐτελείωσεν. Ἂν διετηροῦντο αἱ κυρώσεις θὰ ἐσυνεχίζετο μία ἀνώμαλος κατάστασις διὰ τὸν κόσμον. Θὰ προσελάμβανον νέαν σημασίαν ἠθικὴν καὶ πολιτικήν. Ἡ Κ. Τ. Ε. ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ κυρώσεις ἐπώλεσαν τὸν λόγον δι' ὃν ἐφηρμόσθησαν. Ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης ὑπέστη τρομερὸν κλονισμὸν, ἀλλὰ δὲν θ' ἀποθάνῃ διότι ἀνταποκρίνεται πρὸς μίαν διεθνῆ ἀνάγκην».

Ὁ κ. Λοζοραίτις, ἀντιπρόσωπος τῆς Λιθουανίας, ὑπεστήριξε τὸ Σύμφωνον καὶ ὑπεγράμμισεν, ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς Κ. Τ. Ε. εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ζήτημα προῆλθε κυρίως ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν Κρατῶν τινῶν ν' ἀναλογισθοῦν τὰς ὑποχρεώσεων, αἵτινες ἀπορρέουν ἐκ τοῦ Συμφώνου.

Ὁ κ. Γκρόεφ, ἀντιπρόσωπος τῆς Ὁλλανδίας, ἐζήτησεν ἐπισταμένην μελέτην τοῦ Συμφώνου καὶ ἐφάνη λίαν ἐπιφυλακτικὸς ἔναντι τῶν σχεδίων τῶν περιφερειακῶν συμφώνων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 15.30′.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Χιλῆς κ. Ρίβας Βικούνα, ἑρμηνεύων τὴν πρωτοβουλίαν, ἣν ἡ Ἀργεντινὴ ἔλαβε, ζητήσασα τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως, ὡς ἀπόρριαν τοῦ δόγματος ὅπερ κρατεῖ ἐν Ἀμερικῇ, ὅπως ἑκάστη χώρα ἀποφασίζῃ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς τύχην, ἀνέλυσεν ἐν συνεχείᾳ τὸ πρόβλημα τῆς οὐσιαστικωτέρας διεθνοποιήσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα— εἶπε — θὰ μᾶς φέρῃ πρὸς πόλεμον καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη τῆς χώρας μου χάνει τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οὐδετερότητα.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ κράτους κ. Ντὲ Βαλέρα, ὡμίλησε μετὰ τὸν Χιλιανὸν ἀντιπρόσωπον, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

—Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν μετὰ θλίψεως καὶ πικρίας,ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα εἰς τὴν τύχην του καὶ ὅτι ἐπηλήθευσεν ἡ πρόβλεψις, τὴν ὁποίαν εἶχον κάμει οἱ ἐπικρίνοντες τὴν ΚΤΕ καὶ ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο αὕτη νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ της. Ὁ πόλεμος θὰ ἦτο τὸ μόνον μέσον πρὸς παρεμπόδισιν τῆς καταπατήσεως τῆς ἀθησσυνιακῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' οὐδεὶς, προφανῶς, εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀποδυθῇ εἰς πόλεμον, τοῦ ὁποίου θέατρον θὰ γίνῃ ἡ Εὐρώπη. Συνιστῶ ὅθεν ἐπειγόντως ὅπως αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις συνέλθουν καὶ διασκεφθοῦν τώρα ἀμέσως τίνι τρόπῳ θὰ ἐμποδίσουν τὸν πόλεμον, ἀντὶ νὰ ἀναμένουν νὰ διασκεφθοῦν κατόπιν, ὅταν ἡ Εὐρώπη θὰ ἔχῃ πάλιν ποτισθῇ μὲ αἷμα.

»Ἡ Εὐρώπη εἶνε ἡ ἑστία τοῦ κινδύνου καὶ ἂς φροντίσωμεν πῶς θὰ προφυλάξωμεν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἀφήνοντες κατὰ μέρος ζητήματα, ὡς τὸ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. Ἂς ἀρκεσθῶμεν μὲ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας κανονισμοὺς τῆς Κοινωνίας, νὰ ἄρωμεν ἀπὸ τοῦ μέσου ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς ἀδικίας καὶ νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς ἀναγκαίας ἀλλαγὰς εἰς τὸν εἶδος ἀναγκαίας προσαρμογάς, τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦσιν αἱ σημεριναὶ περιστάσεις, ἐξαλείφοντες ἐν ἄλλαις λέξεσι τὰ αἴτια τοῦ πολέμου, ὅστις μᾶς ἀπειλεῖ.»

Καταλήγων ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα, συνέστησεν εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. νὰ μὴ βραδύνῃ, διότι θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἀργά.

Ὡμίλησαν ἀκολούθως ὁ σὲρ Τζαίημς Πάρ, τῆς Ν. Ζηλανδίας, ὅστις εἶπεν ὅτι εἶνε ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν κυρώσεων, ἀλλ' ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἄρσιν αὐτῶν ἐὰν ἡ πλειοψηφία ἀποφασίσῃ οὕτω.

Ὁ κ. Γουέστμαν, τῆς Σουηδίας, εἶπεν ὅτι τὸ μέτωπον τῶν κυρώσεων κατέρρευσεν ἀλλ' ὅτι παραμένει ἰσχυρὰ ἡ ἐτυμηγορία τῆς Συνελεύσεως, καθ' ἣν ἡ Ἰταλία εἶνε ὁ ἐπιτιθέμενος.

Ὁ Βαρῶνος Μπφλούγκλ, ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἰταλικὸν ὑπόμνημα, ὑπεστήριξεν ὅτι τοῦτο εἶνε συντεταγμένον κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 2. (Ἀθην. Πρακ.). — Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς κατέθεσεν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως πρότασιν περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς Κοινωνίας, ὑποδεικνύων τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἔκθεσιν πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Ντελμπὸς θὰ ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως καὶ προφορικῶς τὰς ἀπόψεις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἡ Συνέλευσις θὰ τερματίσῃ τὰς ἐργασίας της σῆμερον (σήμερον) ἢ τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ συντονισμοῦ θὰ συνέλθῃ τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα διὰ νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον καθ, ὃν θὰ ἀρθοῦν αἱ κυρώσεις κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Η ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ ΖΗΤΕΙ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ αἰθιοπικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ.Τ.Ε. ὅτι ὁ Νεγκοὺς θὰ ὑποθάλῃ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Συνελεύσεως δύο προτάσεις, ὧν ἡ μὲν μία θὰ ἀφορᾷ χορήγησιν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν δανείου δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε., ἡ δὲ δευτέρα ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ οὐδεμίαν προσάρτησιν γενομένην διὰ τῆς βίας.

Η ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΩΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ ἀνωτάτου ναυτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προμήθειαν τῶν 4 ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης προεκρίθησαν αἱ προτάσεις τῶν Ἀγγλικῶν ναυπηγικῶν οἴκων Θόρνικροφτ, Φέρφιλδ καὶ Χουάϊτ. Αὔριον ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῶν ὡς ἄνω Ἀγγλικῶν ναυπηγικῶν οἴκων ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ νέα ἀντιτορπιλλικὰ θὰ εἶνε ἐκτοπίσματος 1450 τόννων, ταχύτητος 39 κόμβων, θὰ ἔχουν δύο τριδύμους τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας, δύο ἀντιαεροπορικὰ ταχυβόλα καὶ ἰσχυρότατον πυροβολικόν.

Ἡ ὁλικὴ δαπάνη τῶν τεσσάρων νέων σκαφῶν θ' ἀνέλθῃ εἰς 740 ἑκατομμύρια δραχμάς. Ταῦτα θὰ παραδοθοῦν εἰς διάστημα τριετίας. Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ναυπηγήσεως θ' ἀποσταλῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπή.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΑΚΡΙΒΗ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΓΑΚΤΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν πληροφορίαι τοῦ κ. Π. Μαυρομιχάλη περὶ ἀνατρεπτικῶν κινήσεων τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ περυσινοῦ κινήματος, τελούντων εἰς συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ αὐτῶν καὶ ὅτι αἱ ἀρόδιαι ἀρχαὶ οὐδὲν σχετικὸν ἔχουν θέσει ὑπ' ὄψει του.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἀνέφερεν ὅτι τὰς πληροφορίας του ἔχει ἐξ ἐπιστολῶν ἀξιωματικῶν τῶν φρουρῶν Λαρίσης καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἐπιτροπὴ ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν μετέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν, κατ' ἣν ὥραν συνεδρίαζεν ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι οἱ ἀπότακτοι ἀξιωματικοὶ εἰς οὐδεμίαν μετέχουν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν καὶ ὅτι αἱ ἐνέργειαί των περιορίζονται εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων των.

Ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐδήλωσε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

Ἐκτὸς τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἔχω διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος καὶ τὴν θεραπείαν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα πιέζουν σήμερον τὰ θύματα τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ καὶ ἐκτὸς τῆς φιλίας, ἡ ὁποία μὲ συνδέει μὲ παλαιοὺς συμμαθητὰς καὶ συμπολεμιστάς, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπαφὴν εὑρίσκομαι μὲ ἀποτάκτους ἀξιωματικούς. Μοῦ προκαλεῖ δὲ κατάπληξιν πῶς πολιτικός, ἔχων τὴν ἀξίωσιν νὰ ἡγηθῇ ἑνὸς μεγάλου κόμματος, ἠμπορεῖ μὲ τόσην ἐλαφρότητα νὰ δίδῃ πίστιν εἰς φήμας ἀδεσπότους καὶ κακοβούλους καὶ νὰ τὰς μεταφέρῃ μάλιστα μὲ πνεῦμα σοβαρότητος ἐνώπιον ἐπισήμου συνελεύσεως τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει.

»Ἐκεῖνο πάντως, τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω κατηγορηματικῶς καὶ τοῦτο ὄχι διὰ τὸν κ. Μαυρομιχάλην, ἀλλὰ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν λαόν, εἶνε ὅτι οἱ ἀπότακτοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἀναμιγνύονται εἰς καμμίαν συνωμοτικὴν κίνησιν, ἀναμένοντες μὲ ἡρωϊσμὸν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν θὰ κληθοῦν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Πατρίδα.»

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ "ΑΡΗΣ,,

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀπέπλευσεν ἐκ Φαλήρου τὸ ἐκπαιδευτικὸν «Ἄρης» μετὰ τῶν δοκίμων. Ὀλίγον πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐπεθεώρησε τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς μαθητὰς ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ Του. Μέχρι τῆς 17ης τρέχοντος ὁ «Ἄρης» θὰ ἐκτελέσῃ ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, μεθ' ὃ θὰ ἐπαναπλεύσῃ εἰς Ναύσταθμον πρὸς ἀνεφοδιασμόν. Τὴν 20ὴν Ἰουλίου θὰ ἀποπλεύσῃ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἐπισκεπτόμενος κατὰ σειρὰν τοὺς λιμένας Μασσαλίας, Βαρκελώνης, Γιβραλτὰρ καὶ Μάλτας.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Ἀπεστάλησαν χθὲς πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τὰ διατάγματα περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀντιστρατήγων κ. κ. Μαζαράκη, Καθενιώτη, Πετρίτη, Παναγιωτάκου καὶ Ταρσούλη.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὴν Δευτέραν θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων, ἐνώπιον τῶν κατακτητηρίων καὶ ἀπολυτηρίων Ἐπιτροπῶν, αἵτινες κατηρτίσθησαν ἤδη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Η ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βαμβακεμπόρων προβαίνει εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Κατόπιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀποθεμάτων ἑλληνικοῦ βάμβακος ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος καὶ τῶν ἀνησυχιῶν τῆς ὑπηρεσίας ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Βιομηχάνων Κλωστοϋφαντουργῶν περὶ μὴ ἐπαρκείας τῶν ἀποθεμάτων, ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βαμβακεμπόρων (Βερανζέρου 14, τηλέφ. 28.514) δηλοῖ ὅτι δέχεται προσφορὰς ὁλικῶς ἢ μερικῶς διὰ 3.000.000 κιλὰ ἑλληνικοῦ βάμβακος καὶ ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν ἀμέσου παραδόσεως. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν κρίνεται ὑπεραρκετὸν διὰ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς Βιομηχανίας μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας».

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΑΤΑ

Χθὲς τὴν 11 μ.μ. συνεκροτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γερουσίας ἡ προαγγελθεῖσα γενικὴ συνέλευσις τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Μετέσχον αὐτῆς 80 βουλευταὶ καὶ περὶ τοὺς 40 πολιτευταὶ τοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐξηγῶν τοὺς λόγους τῆς συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως, ὡμίλησε διὰ μακρῶν. Ἀνέφερθη ἐν ἀρχῇ εἰς τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κόμματος, τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐντεῦθεν, ἐνδιατρίψας ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἐναντίον του ἐπικρίσεις διὰ τὸ μετὰ τοῦ Παλλαϊκοῦ Μετώπου σύμφωνον. Ἀπέκρουσε σχετικῶς τὴν μομφὴν ὅτι ὑπέγραψε τὸ σύμφωνον τοῦτο χωρὶς νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ τὴν ὅλην πολιτικὴν πρᾶξιν τὴν δέουσαν σημασίαν.

Λαμβάνων ἐν συνεχείᾳ ἀφορμὴν ἐκ τῶν διατυπωθέντων παραπόνων ὅτι δὲν συνεβουλεύθη τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος, ὅταν πρὸ ἡμερῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν γνωστὴν ἐπιστολὴν διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος.

Κατὰ τὰς ἀπόψεις του ταύτας, ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς Κόμματος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεσμεύεται εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν του μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ περιορίζεται ἡ πρωτοβουλία του κατὰ τρόπον μειωτικὸν τοῦ κύρους του.

Παρ' ὅλον ὅμως ὅτι θεωρεῖ διαχωριζομένην τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ συμβουλεύεται τὰ μέλη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα περιβάλλει μὲ ἐκτίμησιν καὶ οὐδέποτε διενοήθη νὰ θίξῃ.

Καταλήγων ὁ κ. Σοφούλης ἐτόνισεν ὅτι πιστεύει ἀπολύτως εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεών του καὶ φρονεῖ ἀδιστάκτως, ὅτι μόνον μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν βασικῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀρτία ὀργάνωσις αὐτοῦ.

Τὸ ζήτημα, προσέθεσε, ἂν αὐτὸς ἢ ἄλλος θὰ εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, τὸ θεωρεῖ δευτερεῦον καὶ ὅτι διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν συνέλευσιν εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς τὴν ἐντολὴν τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος.

ΑΙ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΑΤΑ

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ κ. Γονατᾶς, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπέκρουσε τὰ περὶ διασπαστικῶν διαθέσεών του, ἀνεφέρθη εἰς σειρὰν περιστατικῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Σοφούλης ἐνήργησε χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος.

Συγκεκριμένως καταλογίζων αὐταρχικὰς εἰς τὸν κ. Σοφούλην προθέσεις, ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν συνδυασμῶν εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς δὲν ἠρωτήθη οὐδὲ δι' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν τοῦ ὁποίου ὁ κ. Γονατᾶς ἦτο ἀρχηγός. Ἐπίσης ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ Λαϊκὸν κόμμα πρὸς καταρτισμὸν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Σοφούλη ἐν ἀγνοίᾳ τούτου καὶ ὅτι ὁ κ. Σοφούλης ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴ τὸν περιλάβῃ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπουργῶν τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα ὅταν τοῦ ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως. Ἡ τοιαύτη πρᾶξις τοῦ κ. Σοφούλη — ἐσυνέχισεν ὁ κ. Γονατᾶς — θὰ ἠδύνατο νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἐνίσχυσις τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἀντιθέτου πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων πολιτικοῦ κόσμου περὶ μειωμένων δικαιωμάτων τοῦ κ. Γονατᾶ, λόγῳ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν δράσεώς του.

Περαιτέρω, ὁ κ. Γονατᾶς ὡμίλησε διὰ σειρὰν περιστατικῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα ἠγνοήθη ὑπὸ τοῦ κ. Σοφούλη καταλήξας εἰς τὴν γνωστὴν περίπτωσιν τῆς πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν ἐπιστολῆς του καὶ ἐν καταωκλεῖδι κατέθεσε καὶ αὐτὸς τὴν ἐντολὴν ὡς μέλους τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι μὲ μειωμένον κῦρος λόγῳ τῆς τακτικῆς τοῦ κ. Σοφούλη, δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἔλαβεν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε πρότασιν ἀναβολῆς τῆς λήψεως ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως, περιοριζομένης κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασίν της νὰ συγκροτήσῃ εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν ὀργανισμοῦ τοῦ Κόμματος καθορίζοντος καὶ τὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἀρχηγοῦ ὡς καὶ τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησιν ἐκρίθη ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς θὰ ἦτο μειωτικὴ διὰ τὴν σημερινὴν διοίκησιν τοῦ Κόμματος κατόπιν δὲ τούτου ὁ κ. Βενιζέλος παρακληθεὶς ἀπέσυρε τὴν πρότασίν του.

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν τέλει ἀφοῦ ὡμίλησαν διάφοροι βουλευταὶ τονίσαντες τὴν ἀνάγκην ὅπως διατηρηθῇ ἡ συνοχὴ τοῦ Κόμματος ἔγινε δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα:

Ἡ συνέλευσις τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐγκρίνουσα τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐκφράζει τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν στενῇ συνεργασίᾳ θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ἐχάραξεν ὁ μέγας ἱδρυτὴς τοῦ Κόμματος».

Ἡ ἔννοια τοῦ ψηφίσματος εἶνε— κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας— ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων παραμένει πιστὸν εἰς τὰς ἀστικὰς του ἀρχάς.

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς χθεσινῆς συνελεύσεως εἶνε ὅτι ἐπεκράτησαν κατ' αὐτὴν ἀπολύτως αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Σοφούλη, ἡ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπίθεσις τοῦ κ. Γονατᾶ δὲν εὗρε συμπαθῆ ἀπήχησιν εἰς τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ διοίκησις τοῦ κόμματος θὰ καταρτίσῃ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν πρώτων κατὰ ἐκλογικὰς περιφερείας ἐπιτυχόντων, ἡ ὁποία θὰ διατυπώσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος διὰ νὰ ἐγκριθῇ τοῦτο εἰς νέαν γενικὴν συνέλευσιν συγκροτηθησομένην περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι «κόμματα ὁμάδες καὶ πολιτευταὶ ἀποδεχόμενοι τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος, εὐχαρίστως γίνονται δεκτοὶ» εἰς αὐτό.

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 1ης ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σκυλακάκης ἐξετάζει τὸ δυνατὸν τοῦ κλεισίματος τῶν κέντρων διασκεδάσεως, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς πόλεως, ἀπὸ τῆς 1ης μεταμεσονυκτίου ὥρας. Εἰς τὸ μέτρον, ἐφ' ὅσον ἀποφασισθῇ τελικῶς, θὰ ὑπαχθοῦν τὰ κέντρα διασκεδάσεως ἐκτὸς τῶν ἐξοχικῶν καὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως εὑρισκομένων καὶ αἱ ταβέρνες αἵτινες διατηροῦν μουσικήν.

Παραλλήλως θὰ ἐφαρμοσθῇ ὑφισταμένη ἤδη